

Anul: 2000

Cod RAN: 1883.04

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Evul Mediu

Categorii sit: Apărare (construcții defensive)

Autori: Nicolae Marcel Simina

Instituții: Muzeul Municipal "Ioan Raica" Sebeș

Raport

Efectuarea unor lucrări de construcție a imobilului în interiorul cetății din Sebeș, str. I. L. Caragiale, nr. 12, în primăvara anului 2000, au fost însoțite de obligativitatea descărcării zonei de sarcină istorică. După dezafectarea unei construcții cu dimensiuni de 6 x 4 m, care era prevăzută cu o pivniță masivă, ridicată la sfârșitul secolului al XIX-lea, s-a trecut la săparea mecanică a unei suprafețe de 12 x 10 m. Întrucât nu s-a surprins nici o urmă de substrucție anterioară pivniței, demersul arheologic s-a rezumat la recuperarea unor materiale arheologice și la desenarea stratigrafiei verticale, respectiv a profilului de S a zonei excavate.

Din punct de vedere stratigrafic peste solul viu, reprezentat prin pietrișul nativ, s-a aflat un strat de lut galben, steril arheologic, urmat de un pământ negru amestecat cu pietre și care parțial este succedat de un strat de pământ negru compact. Ambele straturi de pământ negru sunt suprapuse de un strat de pământ cenușiu ce conținea un bogat inventar ceramic aparținând secolelor XIV - XV. Din acest strat cenușiu pornește, în dreptul m. 2 - 4, o groapă ce a fost săpată până în balastul nativ și care conținea un bogat material osteologic. Urmează apoi un strat de pământ nisipos, de culoare cenușie, din care provin fragmente de țiglă și sticlărie modernă, suprapus de un strat de pământ negricios ce alcătuiește și solul vegetal.

Inventarul arheologic descoperit se rezumă la câteva fragmente ceramice (nr. inv. A. 6556), care au fost descoperite în stratul cenușiu, respectiv din groapă. Ceramica este bine arsă, cu o pastă uniformă și cu pereții vaselor subțiri, specifică mediului săsesc. Ca tip de vas se întâlnește oala-borcan, castronul. S-a descoperit și un fragment din marginea unei cahle oală cu gura patruleteră. Pe un fragment ceramic, decorat în exterior cu incizii de linii orizontale paralele, în interior se găsește un strat de smalt, uniform și compact, de culoare verzuie, cu tentă închisă.

Cercetarea arheologică întreprinsă la Sebeș, "str. I. L. Caragiale, nr. 12" a avut drept scop verificarea situației stratigrafice într-o zonă situată la o distanță de circa o treime de zidul de N al cetății și două treimi de trama stradală a Sebeșului medieval. Până la efectuarea cercetării de față zona nu a fost investigată arheologic.

Cele mai vechi urme de cultură materială surprinse cu acest prilej aparțin secolelor XIV - XV. Locuirea în zonă poate fi pusă în corelație directă cu ridicarea cetății locale, în anul 1387, în urma căruia s-a restrâns considerabil spațiul de locuire al urbei sebeșene. Acum trebuie că amploarea habitatul în interiorul fortificației medievale a devenit tot mai pregnant. Tot în acea perioadă Sebeșul cunoștea o intensă prosperitate economică, după cum reiese și din documentele vremii. Hiatusul înregistrat din punct de vedere stratigrafic între perioada medievală și perioada modernă târzie se poate explica prin poziționarea zonei investigate, în mijlocul unui loc viran, respectiv "grădină", ce aparținea unei sesii săsești locale.

[Raportul 1217 din cronica.cimec.ro](#)
[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
